

ב מ ד ב ר

ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות (ב' יז).

מכיון שהתורה מונחת בארון שבאהל מועד, צריך האהל מועד להיות תמיד „בתוך“ המחנות, באמצע, לא קרוב ביותר לאחד ולא רחוק ביותר מהשני, כמו שהכימה באמצע בית הכנסת, וכמו שעץ החיים הי' נסוע „בתוך“ הגן, כתרגומו במציעות גינתא. גם התורה היא עץ חיים, והכל צריכים להתרכז מסביבה והיא בתוך, ואתיא כמ"ד כעין תיבה היו מהלכים.

ויען כי תוצאות חיים מהלב, לכן מקומו באמצע הגוף, ושולח הדם, הוא הנפש, לכל אברי הגוף בשוה, וכולם יונקים ממנו, ומכל משמר נצור לבך א).

(עיין בפ' בראשית, עה"כ ועץ החיים בתוך הגן, ובפ' תרומה עה"כ ועשו ארון עצי שטים)

נ ש א

ואיש את קדשיו לו יהיו, איש אשר יתן לכחן לו יהי'. (ה' י).

כל איש ואיש מפעולותיו שעושה מאומה לא ישא בעמלו, ורק עניני הקדושה שקיים בגופו בעודו בחייו, המה יהיו לו לנצח אתו בחבורתו, ולא כהיצה"ר וכת דילי', שהמה נראים לו לאדם לאוהבים ומתחברים עמו לפי שעה, ובעת דחקו נפרדים מעליו.

ומשלו במדרש ע"ז, משל לאדם שהיו לו שלשה חברים, האחד אוהבו מאד, השני אוהבו מעט והשלישי לא הי' אוהבו ולא חשבו למאומה. פ"א שלח המלך לקרוא לאותו אדם, וסריסי המלך הכהילו-להביאו לפניו.

מ ע ש י ל מ ל ד

א) ומרן הגאון רשכבה"ג ר' חיים עזר זצ"ל מווילנא, אמר בנאום הפתיחה באספת היסוד של ועד הישיבות, כי תורתנו הק' איננה בור מקוה מים מכונסים, שאפשר לסותמה, מקור מים חיים הנה, ואם אתה סותמו מכאן, הוא פורץ לו דרך ממקום אחר. וכמו שהתורה היא נצחית ולא תשכח מפי זרעו כתיב, כן הוא עמנו המחזיק במעוז התורה נצחי הנהו, וכל כלי יוצר עלינו ועל תורתנו לא יצלה.

התורה היא מקור מים חיים, ואם אתה סותמו מכאן, הוא פורץ לו דרך ממקום אחר. וכמו שהתורה היא נצחית ולא תשכח מפי זרעו כתיב, כן הוא עמנו המחזיק במעוז התורה נצחי הנהו, וכל כלי יוצר עלינו ועל תורתנו לא יצלה.